

”ميني بچي - ياد کي ساٿ ساٿ پڙهائي پر پي پورا ڌيان دينا هئ،

ياد سين پاون بنينگي اؤر پڙهائي سين وشو کا مالڪ بنينگي“

پرشن :- اسڪالر شپ لينې کي ليئي ڪوئسا پرشارت ضروري هئ؟

اُتر :- اسڪالر شپ لينې هئ تو سڀ چيزون سين ممتو نڪال دو. ڌن، بچي، گهر آڌ ڪچ پي ياد نه آئي. شو بابا هين ياد هو. پورا سواها. تب اونچ پڌ کي پراپتي هونگي. ٻڌي ۾ يه نشا رهنا چاهيئي ڪ هر ڪتنا بڙا امتحان پاس ڪرتي هئ. هماري ڪتني بڙي پڙهائي هئ اؤر پڙهائي والا سيمر دڪ هرتا سڪ ڪرتا باپ هئ، وه موسٽ بلويڊ بابا همين پڙهائ رهي هئ.

اور شانتی . روحاني باپ روحاني بچون ڪو سمجھاتي هئ، پڙهاتي هئ تو بچون ڪو ڪتنا فخر هونا چاهيئي. پڙهتي تو آتما هئ نان. آتما سنسڪار لي جاتي هئ، شرير تو راڪ هو جاتا هئ. تو باپ بٺ بچون ڪو پڙهاتي هئ. آتمائين سمجھتي هئ هر پڙهتي هئ، يوگ سيڪتي هئ. باپ نين ڪها هئ ياد ۾ رهو تو تمھاري پاپ ڪٽ جائينگي. پنت پاون تو ايڪ هين باپ هئ. برهما، وشنو، شنڪر ڪو پنت پاون ٿوريئي ڪهينگي. لڪشمي نارائڻ ڪو ڪهينگي؟ نهين. پنت پاون تو هئ هين ايڪ. ساري دنيا ڪو پاون بناني والا هئ هين ايڪ. وه تمھارا باپ هئ. بچي جانتی هئ موسٽ بلويڊ بيڪڊ ڪا باپ هئ. جسڪو پڳتي مارگ ۾ ياد ڪرتي آئي هئ ڪ بابا آٿو، آڪر هماري دڪ هرو، سڪ دو. سرشتي تو وهي هئ. اس چڪر ۾ تو سيڪو آنا هين هئ. 84 ڪا چڪر پي باپ نين سمجھايا هئ. آتما هين سنسڪار لي جاتي هئ. آتما جانتی هئ اس مرتيولوك سين امرلوك ۾ آٿو نرڪ سين سورب ۾ جاني کي ليئي هر پڙهتي هئ. باپ آتي هئ تر بچون ڪو ڦر سين وشو کا مالڪ بناني. تر ڪتنا بڙا امتحان پاس ڪر رهي هو. بڙي تي بڙا باپ پڙهائ رهي هئ. جس سمي بابا بٺ پڙهاتي هئ تو نشا چڙهتا هئ. بابا بهت زور شور سين نشا چڙهاتي هئ. باپ آتي هين هئ امرلوك کي ليئي لائق بناني. يهان تو ڪوئي لائق هئ نهين. تر پي جانتی هو هر لائق ديوتائون کي آڱي ماٿا ٿيڪتي آئي هئ. آب ڦر بابا همين ساري وشو کا مالڪ بناتي هئ. تو وه نشا چڙها رهنا چاهيئي. ائسي نهين، يهان نشا چڙهي ڦر باهر جاني سين نشا هين ڪر هو جائي. بچي ڪهتي هئ بابا، هر آپڪو پوئل جاتي هئ. آپ پنت دنيا ۾، پنت شرير ۾ آڪر همڪو پڙهاتي هئ، وشو کا مالڪ بناتي هئ. تر بچي وشو کي بادشاهي کي بهت بڙي لاٿري ليتي هو. پرنٽو تر هو گپت. تو ائسي اونچ پڙهائي پر آچي ريت ڌيان دينا چاهيئي. صرف ياد کي ياترا سين ڪام نهين چلينگا، پڙهائي پي ضروري هئ. 84 ڪا چڪر ڪئسي لگاتي هئ، يه پي ٻڌي ۾ ڦرنا چاهيئي.

تر سمجھتي هو بابا بڙي زور سين نشا چڙهاتي هئ. تمھاري جتنا بڙا آدمي ڪوئي بن نه سڪي. تر منش سين ديوتا بن جاتي هو. وشو کا مالڪ تمھاري سوا اؤر ڪوئي بنا هئ ڪيا؟ ڪرشن لوگون نين ڪوشش کي ورلڊ کي مالڪ بنين، پرنٽو لا نهين ڪهتا جو

تمھاري سواءِ ڪوئي وشو ڪا مالڪ بني. بناني والا باپ هين چاهيئي اؤر ڪوئي ڪي طاقت نهين. ٿر بچون ڪا بهت اچا دماغ هونا چاهيئي. گيان امبرت ڪا دوز چڙهائي رهي هئي. صرف اس پر نهين نھرنا هئي ڪ هر بابا ڪو بهت ياد ڪرتي هئي. ياد سين هين پاون هو جائينگي ڀرنتو پڌ پي پانا هئي. پاون تو موچرا ڪا ڪر پي سيڪو هونا هين هئي. ڀرنتو باپ آئي هئي وشو ڪا مالڪ بناني، جائينگي تو سڀ شانتني ڌام. ڪا ڪر سيڪو صرف بئٽ جانا هئي ڪيا؟ وه تو ڪوئي ڪام ڪي نه رهي. ڪام ڪي وه هئي جو ڪر آڪر سورب ۾ راجه ڪرتي هئي. ٿر يهان آئي هين هو سورب ڪي بادشاهي ليني. تمڪو بادشاهي ٿي، ڪر مايا نين چين لي. آب ڪر مايا راوڻ ڀر جيت پاني هئي، وشو ڪا مالڪ تمڪو هين بننا هئي. آبي تمڪو راوڻ ڀر جيت پهتائي هئي ڪيونڪ ٿر راوڻ راجه ۾ وڪاري بن گئي هو. اس ليئي منش ڪي بندر سين پيت ڪي جاتي هئي. بندر جاستي وڪاري هوتي هئي. ديوتائين تو سمپورڻ نروڪاري هئي. يه ديوتائين هين 84 جنمون ڪي باد پتت بني هئي. باپ ڪهتي هئي ڪ تمھاري هاڻ ۾ جو ڌن، بچي، شرير آڌ هئي، سڀ سين ممتو نڪالنا هئي. شاهوڪار تو ڌن ڪي پڇاڙي مر تي هئي. مٺي ۾ پئسي هئي وه چوٽي نهين. راوڻ ڪي جيل ۾ پري رهينگي. ڪوٽون ۾ ڪوئي نڪلينگي جو سڀ چيزون سين ممتو نڪال بندر سين ديوتا بن جائينگي. جو پي شاهوڪار لوگ بڙي بڙي لڪپتي هئي، مٺي ۾ پئسي پڪري هوتي هئي، اُنڪي پڇاڙي ڀراڻ هئي. سارا دن محل، ماڙيان، بچي آڌ هين ياد آتي رهينگي. اُنڪي ياد ۾ هين مر جائينگي. باپ ڪهتي هئي ڪ پڇاڙي ۾ اؤر ڪوئي چيز ياد نه آئي. صرف ماميڪر ياد ڪرو تو جنر جنمانتر ڪي پاپ ناش هو جائي. شاهوڪار ڪي پئسي تو سڀ مٺي ۾ مل جاني هئي ڪيونڪ پاپ ڪي پئسي هئي نان. ڪام ۾ نهين آتي. باپ ڪهتي هئي هر غريب نواز غريبون ڪو شاهوڪار، شاهوڪارون ڪو غريب بناءِ دينگي. يه دنيا بدلني هوتي هئي نان. ڪتنا پئسي ڪا نشا رهتا هئي همڪو اتنا ڌن مال هئي، اُٿروپلين هئي، موٽر هئي، محل هئي.... ڪر ڪتنا پي ماڻا ماري ڪ باپ ڪو ياد ڪرين، ڀرنتو ياد نهرينگي نهين. لا نهين ڪهتا هئي، ڪوٽون ۾ ڪوئي هين نڪلينگي. باقي تو پئسا هين ياد ڪرتي رهينگي. باپ ڪهتي هئي ديهه سھت جو ڪچ ديڪتي هو اُن سيڪو پوڻ جاتو. اسر هين اُنڪ پري تو اونچ پڌ پاءِ نهين سڪونگي. بابا ڀرشارت تو ڪرائينگي نان. ٿر يهان آئي هو نر سين نارائڻ بنني. تو اسر يوگ پي پورا چاهيئي. ڪوئي پي چيز، نه ڌن، نه بچي آڌ ڪچ پي ياد نه آئي، سواءِ ايڪو شو بابا ڪي، تب ٿر اونچ تي اونچ اسڪالرشپ لي سڪتي هو، اونچ پرائيز پاءِ سڪتي هو. وو لوگ وشو ۾ شانتني ڪي راءِ ديتي هئي تو پائي پئسي ڪا ميڊل مل جاتا هئي. اسر هين خوش هو جاتي هئي. آبي تمڪو ڪيا پرائيز ملتي هئي؟ ٿر وشو ڪي مالڪ بنتي هو. اُٿسي نهين، هر 5-6 گھنٽا ياد ۾ رهي هئي تو بس يه لڪشمي نارائڻ بن جائينگي. نهين، بڙي محنت ڪرني هئي. ايڪو شو بابا ڪي هين ياد رهي اؤر ڪچ پي پڇاڙي ۾ ياد نه آئي. ٿر بهت بهت بڙي ديوتا بن رهي هو. باب نين سمجھايا هئي ٿر هين پوجيه ٿي ڪر مايا نين پوجاري پتت بناءِ ديئا هئي. تمڪو منش لوگ ڪهتي هئي ٿر برهما ڪو ديوتا مانتي هو يا ڀڳوان مانتي هو؟ بولو، هر تو ڪهتي نهين هئي ڪ برهما ڀڳوان هئي. ٿر آڪر سمجھو. تمھاري پاس اچي تي اچي چتر هئي. ٿرمورتي، گولا اؤر جھاڙ ڪا چتر سڀ سين نمبرون هئي. شروعات ڪي يهي دو چتر هئي، يهي

تمھاري بهت ڪام ۾ آني ڪي هئ. لڪشمي نارائڻ ڪا چتر تہ ولائت ۾ لي ڄائو، اُن سين تو ڳيان اُٿاءِ نھين سڪينگي. سڀ سين مکيه چتر هئ ترمورتي، ڳولا اؤر جھاڙ ڪا. اِس ڀر دڪا يا ڳيا هئ ڪ ڪوئن ڪوئن ڪب آتي هئ، آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪب ختم هوتا هئ، ڦر ايڪ ڌرم ڪي اِسٿاپنا ڪوئن ڪرتي هئ؟ اؤر سڀ ڌرم خلاص هو جاتي هئ. سڀ سين اوڀر ۾ هئ شو بابا ڦر برهما سو وشنو، وشنو سو برهما. يھ سمجھاڻي هئ نان. اُسڪي ليئي هين چتر بنائي هئ، باقي سوکير وطن تو صرف ساکياتڪار ڪي ليئي مانا جاتا هئ. باپ رچتا هئ، پھلي سوکير وطن ڪا ڦر اِسٿول وطن ڪا. برهما ديوتا ٿوريئي هئ، وشنو ديوتا هئ. تمڪو ساکياتڪار هوتا هئ سمجھاني ڪي ليئي. پرجاپتا برهما تو يھان هئ نان. برهما ڪي سات هئ برھمڻ سو ڦر ديوتا بنني والي هئ. ديوتائين تو سڄي هوئي رھتي هئ. اِنڪو فرشتا ڪھا جاتا هئ. فرشتا بن ڪر ڦر آڪر ديوتا پد پائينگي. گرپ محل ۾ جنم لينگي. دنيا بدلتي رھتي هئ. آڱي چل ڪر تہ سڀ ديکتري رھينگي. اچي مضبوط هو جائينگي. باقي ٿورا سميه هئ. تہ آڻي هو نر سين نارائڻ بنني ڪي ليئي. فيل هوتي هئ تو پرجا بن جاتي هئ. سنياسي آد يھ باتين سمجھاءِ نہ سڪي. رام ڪي تو آبرو هين چت ڪر دي هئ. جب ڪ گاتي هئ رام راجا.... ڦر وهان اُٿسي اڌرم ڪي بات هو ڪٿسي سڪتي. يھ سڀ پڳتي مارگ ڪي باتين هئ. اِس ليئي ڳايا جاتا هئ جوني مايا، جوني ڪايا.... مايا پانچ وڪارون ڪو ڪھا جاتا هئ، نہ ڪ دن ڪو. دن ڪو سمپتي ڪھا جاتا هئ. منشون ڪو يھ پي پتا نھين هئ ڪ مايا ڪسڪو ڪھا جاتا هئ. يھ باپ ميني ميني بچون ڪو سمجھاتي هئ.

باپ ڪھتي هئ مئن پرم آتما تمڪو اپني سين پي اونچ وشو ڪا مالڪ بناتا هون. تہ پڙه رھي هو. ڪتني اونچ پڙھاڻي هئ. منش سين ديوتا ڪيئي ڪرت نہ لاڱي وار. ديوتائين هوتي هئ ستيگ ۾، منش هوتي هئ ڪلھيگ ۾. تہ اُپي سنگم پر بٺ منش سين ديوتا بن رھي هو. ڪتنا سھج بتاتي هئ. پوٽر ضرور بننا هئ، تو پرجا پي بهت بناني هئ. ڪلپ ڪلپ تہ اِتي پرجا بناتي هو، جتني ستيگ ۾ ٿي. ستيگ ٿا، آب نھين هئ ڦر هونگا. يھ لڪشمي نارائڻ وشو ڪي مالڪ هونگي. چتر تو هئ نان. باپ ڪھتي هئ يھ ڳيان تمڪو اُپي ديتا هون ڦر پرايلوپ هو جاتا ڦر دواپر سين پڳتي شروع هوتي هئ، راوڻ راجيه آ جاتا هئ. تہ ولائت ۾ پي يھ سمجھاءِ سڪتي هو ڪ سرشتي ڪا چڪر ڪٿسي ڦرتا هئ. لڪشمي نارائڻ ڪي چتر سين اؤر ڌرم والون ڪا تو ڪنيڪشن هئ نھين. اِس ليئي بابا ڪھتي هئ يھ ترمورتي اؤر جھاڙ هئ مکيه چتر. يھ بهت فرست ڪلاس هئ. جھاڙ اؤر ڳولي سين سمجھ جائينگي يھ يھ ڌرم ڪب آئينگي، ڪرائيسٽ ڪب آئينگا. آڏا ۾ هئ وه سڀ ڌرم، باقي آڏا ۾ هو تہ سوريونسي چندرونسي. پانچ هزار ورش ڪا ڪيل هئ. ڳيان، پڳتي اؤر وٿراڳ. ڳيان هئ دن، پڳتي هئ رات. ڦر بيحد ڪا وٿراڳ هوتا هئ. تہ جانتی هو يھ پُراڻي دنيا خلاص هو جاني هئ. تو اِنڪو پوڻ جانا هئ. پنت پاون ڪوئن هئ، يھ پي سڌ ڪرنا هئ. دن رات گاتي رھتي هئ پنت پاون سيتا رام. گانڌي پي گيتا پڙھتي ٿي، وه پي اُٿسي گاتي ٿي هي پنت پاون، سينٿون ڪي رام. ڪيونڪ تہ سڀ سينٿين برائيڊس هو نان. باپ هئ برائيڊگروم. ڦر ڪھ ديني رگھوپتي راڱهو راجا رام. آب وه تریتا ڪا راجا هئ. ساري

بات هيٺ مونجهاءَ ڏي هئ. سڀ تالي بجاتي گاتي رهندي هئ. هر ڀي گاتي ٿي، ايڪ ورش کاڌي کا ڪپڙا آڏ پهنيا. باپ بٺ سمجھاتي هئ ڪيھ ڀي گانڌي کا فالوئر بنا ٿا، اس نين تو سڀ ڪڇ اُنيو ڪيئا هئ. فرسٽ سو لاسٽ بن ڳيا هئ. آب ڦر فرسٽ بنيندا. تمڪو ڪهتي هئ جهان تھان برهما ڪو بنايا هئ. يھ ڀي سمجھانا چاهيئي اڙي، جھاڙ ڪي اوڀر ڪرا هئ. ڪتنا ڪليئر هئ، يھ تو پٽ دنيا ڪي آنت ۾ ڪرا هئ. شري ڪرشن ڪو ڀي اوڀر ۾ ڏکيا هئ. دو ٻلي لڙتي هئ، ماڪڻ شري ڪرشن ڪاءَ ليتي هئ. مائٽون کا ساکياتڪار هوتا هئ، وه سمجھتي هئ اُنڪي مُڪ ۾ ماڪڻ هئ اُتو چنڊرما هئ. واسطو ۾ هئ وشو ڪي بادشاهي مُڪ ۾. دو ٻلي آپس ۾ لڙتي هئ، ماڪڻ ترم ديوتائون ڪو مل جاتا هئ. يھ هئ وشو ڪي بادشاهي روپي ماڪڻ. بامبس آڏ بناني ڪي ڀي بهت امپرومينٽ ڪر رهي هئ، اُتسي چيز ڏالتي هئ جو ڦٽ سين منش مر جائي. اُتسا نه هو چلاتي رهي. جئسي هيروشا کا هوٽا، اُڀي تڪ مريض پري هئ. تو باپ سمجھاتي هئ مينني مينني بچون، آڏا ڪلپ تڪ ترم سڪي رهندي هو. ڪوئي ڀي پرڪار ڪي لڙائي آڏ کا نام نهين رھتا. يھ تو پيچي شروع هوئي هئ. يھ سڀ نهين ٿي، نه رھينگي. چڪر رپيٽ هوتا هئ نان. باپ سڀ اچي ريت سمجھاتي هئ. جو بچون ڪو پوري ريت ڌارڻ ڪرنا هئ اوڙ ايشوريه شيوا ۾ لڳ جانا هئ. يھ تو چي چي دنيا هئ، اُنڪو وشو وئٽر ٿي نڌي ڪها جاتا هئ. تو بچون ڪو باپ بٺ سمجھاتي هئ ترم اُڀي ڪو اُتو اونه نهين سمجھتي هو، جتنا باپ تمڪو اونه سمجھتي هئ. ترم بچون ڪو بهت نشارهنا چاهيئي ڪيونڪ ترم بهت اونه ڪل ڪي هو. اُچا!

مينني مينني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا کا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

(1) اُڀي دماغ ڪو اُچا بناني ڪي ليئي روز ڳيان اُمبرت کا ڊوز چڙهانا هئ. ياد ڪي ساٿ ساٿ پڙهائي پر ڀي پورا پورا ڌيان اوشيه دينا هئ ڪيونڪ پڙهائي سين هيٺ اونه پڌ ملتا هئ.

(2) هر اونه تي اونه ڪل ڪي هئ، سِير پڳوان همين پڙهاتا هئ، اُسي نشي ۾ رهنا هئ. ڳيان ڌارڻ ڪر ايشوريه شيوا ۾ لڳ جانا هئ.

وردان - شيوا ڪي ساٿ ساٿ بيهڊ ڪي وٽراڳ ورتي ڪي ساڌنا ڪو اُمرج ڪرني

والي سڦلنا مورت پو

شيوا سين خوشي وَ شڪتي ملتي هئ ليڪن شيوا ۾ هيٺ وٽراڳ ورتي ڀي ختم هو جاتي هئ. اِس ليئي اُڀي اُندر وٽراڳ ورتي ڪو جڳائو. جئسي شيوا ڪي پلٽن ڪو پريڪٽيڪل ۾ اُمرج ڪرتي هو تب سڦلنا ملتي هئ. اُتسي اُڀي بيهڊ ڪي وٽراڳ ورتي ڪو اُمرج ڪرو. چاهي ڪتني ڀي ساڌن پراپت هو ليڪن بيهڊ ڪي وٽراڳ ورتي ڪي ساڌنا مَرج نهين هو. ساڌن اوڙ ساڌنا کا بئلس هو تب سڦلنامورت بنينگي.

سلوگن - اُسميو ڪو سميو بنانا هيٺ پرماتر پيار ڪي نشاني هئ.